

ת"פ 42740/03/16 - מע"מ גוש דן נגד א.ב. תבשילים של פעם בע"מ, יבגני וליקיי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 42740-03-16 מע"מ גוש דן נ' א.ב. תבשילים של
פעם בע"מ ואח'

לפני המאשימה
כבוד השופטת דנה אמיר
מע"מ גוש דן

נגד
הנאשמים
1. א.ב. תבשילים של פעם בע"מ
2. יבגני וליקיי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ניצן אוהלי מרון

ב"כ הנאשם עו"ד מלכה

הנאשם בעצמו

גזר דין

רקע ותמצית כתב האישום:

הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתו של נאשם 2 (להלן: "**הנאשם**") בביצוע 8 עבירות על סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו 1975 (להלן: "**החוק**"), ו- 2 עבירות על סעיף 118 לחוק. על פי עובדות כתב האישום בהן הודה נאשם 2, בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, היה הנאשם 2 מנהלה הפעיל של נאשמת 1. בין השנים 2014-2015, לא הגישו הנאשמים 8 דוחות תקופתיים על שם נאשמת 1 ולא שילמו את המס הנובע מהם, כחובתם על פי חוק, בסך ₪ 64,304. הנאשמים הגיעו להסדר תשלומים עם רשויות המע"מ בגין דוחות לחודשים 2-3/2015, לפיו היו אמורים לשלם סך של 31,568 ₪ אך לא עמדו בהסדר ולא שילמו את הסכום במלואו, אלא סך של 13,838 ₪ בלבד. סך המחדל מושא כתב האישום 82,034 ₪.

עיקרי טיעוני המאשימה לעונש:

בטיעוניו לעונש הפנה ב"כ המאשימה לערכים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשמים. ב"כ המאשימה טען כי המדובר ב-10 אירועים שונים אשר בוצעו כולם בשנת 2015. מתחם העונש ההולם לטעמה של המאשימה הוא

עמוד 1

בין מאסר על תנאי ל-7 חודשי מאסר בפועל, קנס שמהווה בין 5%-10% מסכום המחדל והתחייבות להימנע מעבירה. המאשימה מבקשת להטיל על הנאשמים 7 חודשי מאסר בפועל בגין כלל העבירות. ב"כ המאשימה טענה כי יש לגזור את מידת הפגיעה בערכים המוגנים גם מהעדר ניסיון מצד הנאשם להסרת המחדלים, למרות דחיות אשר ניתנו לו למטרה זו וציינה שהנאשם לא הסיר את המחדלים.

עיקרי טיעוני ב"כ הנאשמים לעונש:

ב"כ הנאשם טען כי נעשו על ידי הנאשם ניסיונות להסרת המחדלים ובמסגרת זאת ערך את כלל הדוחות מושא כתב האישום אותם סירבה רשות המסים לקבל משלא היה בידי הנאשם לשלם. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לכך שנאשם פושט רגל. עוד טען כי הוצגה בפני רשות המסים כרטסת הנהלת חשבונות של הנאשמת 1 המלמדת על כך שבמהלך שנת 2015 שולמו לרשות המסים סך של 93,000 ₪. ב"כ הנאשם הבהיר כי הנאשם אינו טוען ששילם את המס הנובע מהדוחות מושא כתב האישום והוסיף שהתשלומים שבוצעו היו בגין חוב של עסק אחר בו פעל יחד עם שותף באותה המסעדה, על שם תיק העוסק של אותו השותף בשנת 2014 וטרם הקמת נאשמת 1. יחד עם זאת הפנה לבלבול אצל הנאשם בשנת 2015, כאשר עבד כבר במסגרת נאשמת 1, אשר ראה תשלומים מבוצעים למע"מ במהלך השנה, לא קיבל עדכון מרואה החשבון לצד לחץ כלכלי כבד בו היה שרוי. ב"כ הנאשם הבהיר שוב כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו אך טען כי אלה נעשו בתום לב ומתוך בלבול.

עוד הפנה ב"כ הנאשם למצבו הכלכלי הקשה וקריסת המסעדה בעקבות מבצע "צוק איתן" אשר הביא לטענתו בסופו של יום לסגירתה. לטענת הסנגור הנאשם תומך בהוריו, מתגורר עמם ועוזר בכלכלת הבית. הנאשם מצוי כיום בהליכי פשיטת רגל ומשלם סך של 500 ₪ בחודש במסגרת צו כינוס. ב"כ הנאשם גרס כי יש למקם את הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ולהסתפק במאסר על תנאי שכן לאור מצבו הכלכלי של הנאשם, מאסר בפועל יכול להביא לנזק בלתי הפיך לו ולמשפחתו. לטענתו, לא תצמח תועלת אמיתית מגזירת עונש מאסר בפועל על הנאשם.

דברי הנאשם

הנאשם ביקש שאתחשב במצבו ואקל בעונשו שכן אביו חולה והוא חושש לו. עוד הוסיף כי כשהגיע למשרדי מע"מ והציע לשלם בהתאם ליכולותיו, הצעתו התקבלה בגיחוך.

דיון - קביעת מתחם העונש ההולם

לעניין מספר האירועים, גם אם אקבע כבקשת המאשימה - כל עבירה כאירוע, הרי שיש מקום לחפוף במידה ניכרת בין האירועים. ככל שהיו נקבעות כלל העבירות כאירוע אחד, ודאי שהיה מקום לקבוע מתחם גבוה מזה המבוקש על ידי המאשימה במידת מה. בנסיבות המקרה, מצאתי לקבוע כי כל עבירה היא אירוע בהתאם למגמה בפסיקה (עפ"ג 46140-11-13 מדינת ישראל נ' כץ (19/1/2014)). קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירות. הערכים המוגנים הנפגעים מביצוען של עבירות המס ידועים וכוללים פגיעה בקופת המדינה ולצידה פגיעה בכל אחד ואחת מאזרחיה וכן פגיעה בשוויון בנטל תשלום המסים. בנוסף, עבירות המס המיוחסות לנאשם פוגעות בשיטת הגביה, בפיקוח הרשות וכן באמון הניתן בעוסק שיפעל על פי חוק, וידווח במועדים הקבועים בחוק. עבירות של אי הגשת דו"ח במועד ואי תשלום המס הגלום בו, פוגעות ביכולת הרשות לקיים מערכת גבייה תקינה ונשיאה שוויונית

בנטל, נגרם נזק כלכלי לציבור וכן נפגעת פעילות רשויות המדינה. יש לזכור כי שיטת גביית המס מבוססת על האמון שנותנת הרשות בדיווחי העוסקים. עוד יש לזכור שכשעבירות מע"מ עסקינן, הנאשם הוא למעשה "צינור" של הרשות לצורך העברת הכספים אליה.

מכתב האישום עולה כי הנאשם לא הגיש דוחות תקופתיים ולא שילם את המס הנובע מהם בסך של 82,034 ₪, המדובר בסכום לא מבוטל, בתקופה בת 8 חודשים בה בוצעו העבירות ובנוסף, באשר לדוחות 2/15 ו-3/15 אי תשלום המס הנובע מדוחות אלה.

נתתי דעתי לנסיבות ביצוע העבירות, ובמסגרת זאת לקושי הכלכלי אשר נבע ממבצע "צוק איתן" כטענת ב"כ הנאשם, כשבסופו של יום קרסה המסעדה. שקלתי אף את טענות ההגנה בדבר תום הלב של הנאשם אך אינני מוצאת ליתן לכך משקל משמעותי. כפי שהבהיר הסנגור בעת הטיעון לעונש והנאשם בעת הודייתו, הנאשם לקח אחריות מלאה על ביצוע העבירות על ידו. לעובדה ששולמו סכומים לרשות המסים על חשבון חוב של עסק קודם אשר הפעיל את אותה המסעדה, בה פעלו הנאשם ואחר אין משמעות ממשית בנסיבות העניין. יש לזכור שהעבירה בה הואשמו הנאשמים איננה עבירה הדורשת יסוד נפשי של כוונה. אינני מוצאת להרחיב בנקודה זו משהנאשם כאמור נטל אחריות מלאה והודה בביצוען של העבירות.

לעניין מדיניות הענישה, ב"כ המאשימה ביקש לקבוע את המתחם בין מאסר על תנאי ל-7 חודשי מאסר בפועל לכל אירוע. המדובר במתחם נהוג אשר אומץ בגזרי דין רבים שניתנו על ידי בתי המשפט. הסנגור לא טען לכל מתחם אחר אך ביקש להסתפק במאסר על תנאי ולא לגזור על הנאשם עונש של מאסר בפועל. הצדדים לא הגישו פסיקה התומכת בטיעוניהם. אני בחרתי להפנות לפסיקה הבאה:

ת"פ 36736-10-13 מע"מ פתח תקווה נ' אברהם אבי פלח (22.10.2014), שם הורשע נאשם על פי הודאתו בביצוע 10 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד. המחדל עמד על 109,945 ₪. מתחם העונש ההולם נקבע בין חודש מאסר בעבודות שירות לבין 8 חודשי מאסר. בית המשפט גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪.

ת"פ 22589-03-12 מדינת ישראל נ' חברת פשוט יבוא ושיווק בע"מ (17.9.2013), שם הורשעו נאשמות על פי הודאתן בביצוע 9 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד. המחדל עמד על כ-214,000 ₪. מתחם העונש ההולם נקבע בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס, בית המשפט גזר על הנאשמת 2- מאסר של 3 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 8,000 ₪.

ת"פ 32531-03-13 מדינת ישראל נ' בית האוכל ארגוב בע"מ ואח' (27.1.2014), שם הורשעו נאשמים על פי הודאתם בביצוע 4 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד ועבירה אחת של הגשת דו"ח ללא תשלום המס הנובע ממנו. המחדל עמד על כ-123,000 ₪. והנאשם לא הסיר את המחדל. מתחם העונש ההולם נקבע בין מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר. בית הנשפט גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪.

ת"פ 15160-05-13 מע"מ רחובות נ' קבוטי (18.12.2014), שם הורשע נאשם על פי הודאתו בביצוע 6 עבירות של

אי הגשת דו"ח במועד. המחדל עמד על כ- 138,000 ₪. מתחם הענישה ההולם נרבע בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 7,000 ₪.

תפ (פ"ת) 64451-06-16 **מע"מ נ' נ.שדמי נכסים בנין ותשתית בע"מ** (3.7.2017) שם הורשע נאשם על פי הודאתו ב-6 עבירות של אי הגשה במועד של דו"חות תקופתיים, ו-4 עבירות של הפרת החובה לתשלום מס המגיע לתקופת הדו"ח התקופתית עם הגשתו. סכום המחדל אשר לא שולם למע"מ עמד על 254,680 ₪. מתחם העונש נקבע בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס של 15,000 ₪.

לאחר סקירת כל אלה, לצד נסיבות ביצוע העבירות ובראי הערכים המוגנים שנפגעו מצאתי כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי לבין 7 חודשי מאסר.

לענין מתחם הקנס, מדובר בעבירות הנעברות לצורך הפקת תועלת כלכלית, כשהקנס הוא ממין העבירה ומשכך קיימת חשיבות לענישה כספית משמעותית אשר תלמד כי אין תועלת כלכלית לצד עבירות אלה. גובה הקנסות מושפע מסכום המס מושא כתב האישום וכלל הנסיבות. בעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. בהקשר זה יש לציין שוב כי ב"כ הנאשם טען למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם אשר מסייע כלכלית להוריו, מצוי בהליך פשיטת רגל ובעניינו ניתן צו כינוס. המאשימה עתרה לקנס בסכום של 5%-10% מסכום המחדל ולא נרשמה התייחסות מצד ב"כ הנאשם. לאחר כל אלו מצאתי להעמיד את מתחם הקנס בין 5%-10% מסכום המחדל.

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

בעת גזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם הוא יליד שנת 1985, נעדר עבר פלילי, רווק ועולה חדש המתגורר עם הוריו, אביו חולה לב, וגם הם עולים חדשים. במסגרת זו יש להתחשב גם בקושי למשפחתו של הנאשם ככל שייגזר עליו עונש של מאסר מאחורי סורג ובריח. בנוסף, הנאשם נתון בקשיים כלכליים, מצוי בהליכי פשיטת רגל ולטענת ההגנה ניתן בעניינו צו כינוס לפיו משלם סך של 500 ₪ בחודש לנושים. הנאשם עובד על מנת לכלכל עצמו בצורה בסיסית וכן לסייע במידת מה כלכלית להוריו. עוד יש להתחשב בטענה לפיה הנאשם, בשל קושי כלכלי שנבע ממבצע צוק איתן, נאלץ לסגור את המסעדה.

מנגד יש לתת את הדעת לכך שהנאשם לא הסיר את המחדלים מושא כתב האישום על אף דחיות שניתנו לשם כך ואף לא חלק סמלי מהם. כידוע, להסרת המחדלים בסוג זה של עבירות משמעות רבה לענין הענישה. ברע"פ 7851/13 **חדר עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015) ציין כב' השופט מלצר כי להתחשבות בהסרת המחדל שתי תכליות, האחת **"סילוקו של המחדל כרוך בהשלמת החסר מקופת המדינה והטבת הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה"** והשנייה **"עידוד הבעת חרטה וקבלת אחריות לביצוע העבירה בידי הנאשם"**. נתתי דעתי לטענת הנאשם לפיה בשל מצבו

הכלכלי אינו יכול להסיר את המחדלים וכן לטענתו לפיה ניסה להגיש הדוחות ולשלם ולו באופן חלקי אך סורב. כידוע, העדר יכולת להסיר המחדלים איננה מהווה נסיבה לקולא ובוודאי שאינה שקולה להסרתו. יש לזכור כי על הנאשמים היה לדווח ולשלם את המס בזמן אמת, כאשר הנאשמת הייתה פעילה ועוד טרם צו הכינוס שניתן בעניינו של הנאשם, אך הם לא פעלו כאמור (ר' רע"פ 188/14 כץ נ' מדינת ישראל (9/3/2014)).

יש ממש בטענת ב"כ המאשימה לפיה בעבירות מעין אלה שיקולי ההרתעה, הכוללים הרתעת הנאשם והרתעת רבים תופסים בכורה על נסיבותיו האישיות של הנאשם. בתי המשפט עמדו לא אחת על חשיבות הרתעת הרבים כאשר מדובר בעבירות מס.

ברע"פ 3857/13 יצחקיאן נ' מדינת ישראל (30.07.2013) ציין בית המשפט:

"עבירות המס, בהן הורשע המבקש, חותרות תחת ערך השוויון, הן גוזלות כספים מהקופה הציבורית ופוגעות במישרין ביכולותיה הכלכליות של המדינה ובאיתנותה הפיננסית. אין צריך לומר, כי פגיעה זו ניכרת, בעקיפין, בכיסם של כל אחת ואחד ממשלמי המיסים בישראל ... על יסוד טעמים אלו, השתרשה בפסיקה העמדה, לפיה יש להשית על עברייני המס עונשי מאסר לריצוי בפועל וקנסות משמעותיים, תוך מתן משקל הבכורה לשיקולי ההרתעה והגמול והעדפתם על-פני נסיבותיו האישיות של העבריין". (ראו גם: רע"פ 3998/15 פלוני נ' מדינת ישראל (28.6.2015)).

יחד עם זאת, יש לזכור כי שיקולי ההרתעה אינם מאיינים את הנסיבות האישיות. יש לערוך איזון מתאים בין כלל נסיבותיו של הנאשם אשר הובאו לעיל ולתת את הדעת לחשיבות ההרתעה המוגברת בעבירות הנדונות בעת בחינת העונש שייגזר בתוך מתחם הענישה שנקבע.

לאחר כל אלה, לאור סכום המחדל שלא הוסר לצד נסיבותיו של הנאשם אשר הובאו לעיל, אני מוצאת כי יש למקם את הנאשם סמוך לאמצעו של מתחם העונש ההולם. באשר לקנס, תוך שקילת מצבו הכלכלי ובראי אי הסרת המחדל - יש למקם את הנאשם באמצעו של המתחם.

על כן אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 2 : מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, **במרכז יום לקשיש ראשון לציון, רחוב האורנים 15 ראשון לציון.** הנאשם יתייצב **ביום 7.12.17 בשעה 8:00** במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות. מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

לנאשם 2 מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס עפ"י חוק מס ערך מוסף מסוג עוון.

לנאשם 2 קנס בסך 6,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 12 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, **כשהראשון בהם ביום 20/10/17**, לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

לנאשם 2 יחתום על התחייבות בסך 12,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע.
לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 20 ימים.

לנאשמת 1 שאיננה פעילה קנס על סך 100 ₪ אשר ישולם תוך 7 ימים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית משפט המחוזי בתל אביב.

ניתן היום, ה' תשרי תשע"ח, 25 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.